The Wedding Certificate Of Janos' Parents

בנשלישי בשנת ה משרה ימיםי לחדש אדר שוני שנה המשת אלצים ושש מאות ושמונים ושלש לבריאת עולם למנין שאנו מנין כאן בעיד שעשט איך ל אליעזר תיים בן הא ל' יהודיה אמר לה להדא בתולתא ארים את האול בנימין הזי לי לאנתו כרת משה וישראל ואנא אפלח ואיקיר ואיזון ואפרנם יתיכי ליכי כהלכת טברין יהודאין דפלהין ומוקרין וונין ומפרנסיו לנשיהון בקושטא ויהבנא ליכי מהר בתוליבי כסף זוזי מאתן דהוי ליבי מדאורייתא ומזוניבי וכסותיבי וסיפוקיבי ומיעל לותיכי כאירה כל ארעא וצביאת מרת א לי כד בתולתא דא והות ליה לאנתו ודין נדוניא ההגעלת ליה מבי א בנה, בין בכסף בין בוהב בין בתבשיטין במאני דלבישא בשימשי דירה ובשינושא דערסא מאה והוקים כסף צרוף וצבי 6 אלי עאל איים התן דני והוסיף לה מן דיליה עיר מאה זקוקים כסף צרוף אתוים כנגדן סך הכל מאתים זקוקים כסף צרוף וכך אטר ל אליעאל איים התן דנו אהריות שטר כתובתא רא נדוגיא די ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירהי בתראי קדתפרע מן כל שפר ארג נבסין וקנינין דאית ליה תהות כל שמיא דקנאי ורעתיד אנא למקנא נכמין דאית להון אהריות ורלית להון אהריות כלהון יהון אהראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נרוניא דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בהיי ובמותי מן יומא דנן אפיעזל מיים הזן הנן כחימר כל שטרי כתובות ותוספתות דנדנין בבנות ישראל העשויין כתיכון הכמינו דל דלא כאסמכתא ודלא כמופסי דשמרי וכנינא מן א אליטזר איים בן אאיי יהודר החן הון למרת מריד בת האי בניכוי על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במוא הכשר למקניא ביה הכל שריר וקיים

My parents' wedding certificate.

My father was born in 1893 in Nagyvarad [today Oradea, in Romania]. My father went to highschool for four years in Nagyvarad, and then to a trade college for three years. He graduated from there. Uncle Vilmos, who wanted my father to work in the trade business, sent him to Pest for a year to learn banking, and in Marosvasarhely [today Tirgu Mures, in Romania] he sent him to work

😋 centropa

with an agent who would buy a trainload of, say, coffee or tea for the business. Uncle Vilmos had my father educated. But in the meanwhile the war began. My father was a volunteer then, with the rank of Captain.

Right after the war my father got into the Association of War Invalids, and worked there for two years. At the start of the '20s the Rico Bandage Factory was established. My father became the Assistant Director there. Then in '28 he got into the Hungaria Rubber Factory, which had 10 workers at the time. By the time of the Second World War it had 1,200 workers, and was a very modern factory. And my father was there until December 2, 1944.

My mother was a beautiful woman. She was truly beautiful. She was a closed, unusually pleasant, delicate, but very reserved somebody. She and her siblings were born in Pest. They lived in Rozsa Street, and they went to school there where the Basilica is. They only went to Gyongyos to visit their grandparents. But they always spent their childhood summers there. During those visits they learned all sorts of dirty poems, and phrases from peasant children, and the local dialect. My mother finished trade school, but just a one-year course, and before that she attended grade-school like her siblings too. My aunt Iren and my mother started to work, because they needed to. Both of them wrote beautifully, expressively, and could take shorthand. My mother got into the National Manufacturers' Alliance, before the First World War, because she wrote so well and beautifully. And she worked there until it was closed, until '47 or '48.